

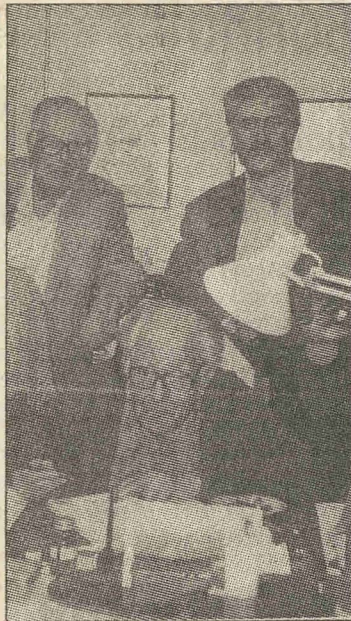
Ειδικότερα με το ψηφοδέλτιο του ΑΚΕΛ εξασφάλισαν έδρα στη Βουλή το 1996, οι Ανδρέας Χρίστου, Γιαννάκης Θα-

βουλευτές που εξελέγησαν το 1996, θα εξασφαλίσουν και πάλι έδρα στην νέα βουλή.

AΣΕ 1.6

...στη λειτουργία των υφισταμένων...
...πασία της υγείας των κατοίκων της υπαί-
...τα βασικότερα κίνητρα μη εγκατάλειψης
...ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΝΑ ΚΤΙΡΙΟ, ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

«Το χαλικιάκι» του Πλουτή Σέρβα

ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ που προκάλεσε το βιβλίο του "η Άνοιξη της Πράγας" ήταν οι αναμενόμενες. Στο φοιτητικό εστιατόριο, στην Γαλλία, ο Μανώλης ο Κρητικός ήταν εξάλλος. "Που ξεπετάχτηκε αυτός ο Κύπριος και οπάζει μ' επιχειρήματα τους ταξικούς μας εχθρούς και αρθρογραφεί ακόμη και στο "ρεβιζιονιστικό αντι" έβλεπε χειρονομώντας στον "συναγωνιστή" του τον Γεράσιμο, που αργότερα έγινε καθηγητής σ' ανώτατη σχολή και ιδεολογικά κεντρώος.

Χρόνια μετά στην Αγγλαντζιά, στο μικρό σπίτι με τ' ακανόνιστο σχήμα, ο συγγραφέας υπέγραφε το εξώφυλλο του παλιού του βιβλίου. "Που το βρήκες τούτο, ακόμη και 'γω κόντευα να το ξεχάσω" είπε χαριτολογώντας. Είχε καλή διάθεση εκείνο τ' απόγευμα και με την χαρακτηριστική, την μπαλκονάτη του φωνή ξεδίπλωνε τις αναμνήσεις του: Η φτώχεια των παιδικών του χρόνων, η γιαγιά η Χαρική που με ιώβειο υπομονή μεγάλωνε τα ορφανά. Το σπίτι της οδού Μεγάλου Αλεξάνδρου, κοντά στην Καθολική. Ένα δωμάτιο, όλο κι' όλο, τόπος δουλειάς και διαμονής πέντε ατόμων (στην φωτογραφία το σπίτι της αδελφής του όπου κατοικούσε στα χρόνια της ωριμότητας, πιθανόν να κτίστηκε στη θέση της "Κάμαρης" της Χαρικής). Το γυμνάσιο Λεμεσού, ο Αργυρός Δρουσιώτης, ο γυμνασιάρχης που παρ' όλες τις ιδεολογικές διαφορές πάντοτε τον εκτιμούσε ιδιαίτερα. Ο τοκογλύφος της πόλης που στίβαζε τα αργύρια της μιζέριας του και λίγο πριν πεθάνει έκαμε κάποια δωρεά στην "Αγιάννα" (επενδύοντας έτσι

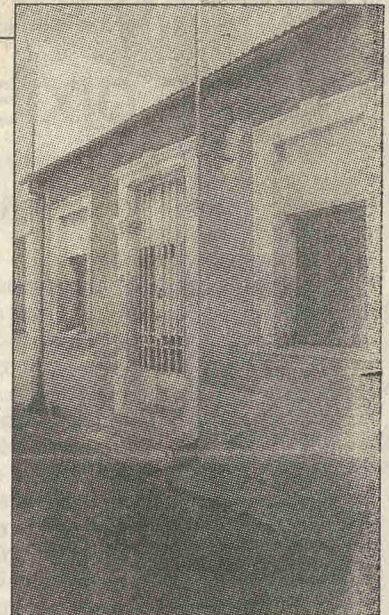

ΤΟΥ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ
ΤΑΣΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

και στην μεταθάνατον ζωή).

Αργότερα οι σπουδές στην Μόσχα, οι "Κούτβηδες" κι' η υπεροψία του Νίκου Ζαχαριάδη, μια υπεροψία που την πλήρωσε πολύ ακριβά ο Ελληνικός λαός. Πολλές ήταν οι εμπειρίες του από τον Δήμο Λεμεσού. Πάντοτε φιλικός με όλους, του άρεσε πολύ ν' αστειεύεται, γι' αυτό κάποιος σύντροφος του υπέδειξε ότι, λόγω ιδεολογικής συνέπειας, έπρεπε να ήταν πιο... βλοσυρός. Όταν ρωτήθηκε ποιόν ξεχώρισε στα χρόνια του Δημαρχείου, απάντησε χωρίς δισταγμό: "Τον Αρκοκτίν", εκείνο τον επαίτη που είχε μεγάλα αποθέματα αρχοντιάς και που έδινε το υστέρημα του στα φτωκά παιδάκια της Α' Αστικής. Συνέχισε τις αναμνήσεις του με τα της κομματικής του εκπαθέρωσης, για το σπιτάκι στην Κερύνεια, την προσφυγοποίηση στην Αθήνα την δημοσιογραφία και την συγγραφή βιβλίων. Τον θάνατο δεν τον φοβόταν και δεν πίστευε σε μια άλλη συνειδησιακή κατάσταση μετά απ' αυτόν. Πίσω από το άσπρο γραφείο του υπήρχε μέσα στην κορνίζα η Μορφή του Ναζωραίου, τον θεωρούσε μεγάλο επαναστάτη.

Είχε ήδη νυκτώσει για τα καλά. Στον δρόμο της επιστροφής ο Πανίκος μας αποκάλυψε κάτι που τον απασχολούσε: "Ο Πλουτής μου είπε ότι θα γράψει τον "στερνό του λόγ", δεν μου άρεσε αυτό, ίσως διαισθάνεται το τέλος". Είχε δικαίο ο Πανίκος το τέλος δεν ήταν μακριά. Ο Πλουτής Σέρβας έφυγε τελευταία, πλήρης ημερών, ευχαριστημένος όμως που άφησε το "χαλικιάκι" του, την πορτύτιμη πνευματική του κληρονομιά, σ' όσους ακόμη επιμένουν να σκέφτονται.

Ευχαριστώ τον Α. Χατζημιλή και τον Στ. Περδίο για τη βοήθεια τους στον εντοπισμό της κατοικίας του Πλουτή Σέρβα.

Το Βήμα του Πολίτη

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΑΣ: η Λεμεσός, ΓΡΑΦΕΙΑ «Φ», Θεσσαλονίκης, Νικολάου Πεντάδρομος Σέντερ, κατ. 1, 3025, Λεμεσός

ΑΙΡΕΤΙΚΑ

ΜΕ ΤΟΝ ΝΑΥΤΙΑΟ

Η Επισκοπή ζει κάτω από άλλο Θεό